- FOTBAL -

Dialog cu antrenorul federal GH. OLA, *martor ocular*

la pregătirile campioanei noastre

„U. T. A. VA DA ÎN CURÎND UN RANDAMENT SUPERIOR!"

Chiar şi fără a trăi (chestiune de sentiment) pasionanta numărătoare inversă care marchează apropierea confruntării campioanei continentului cu U.T.A., „suflul" acestui adevărat eveniment pentru soccerul românesc se simte în zilele acestea mai puternic, publicitatea care însoţeşte finala intercontinentală Estudiantes — Feijenoord purtîndu-ne cu gîndul — asociaţia o fac toţi iubitorii fotbalului nostru — la „marele meci al jucătorilor arădeni".

Cum pînă la prima manşă a întîlnirii Feijenoord — U.T.A. mai sînt doar trei săptămîni, am ascultat cu deosebit interes observaţiile antrenorului federal Gh. Ola, martor — timp de zece zile — la pregătirile echipei noastre campioane.

— Aţi urmărit U.T.A. la antrenamente (cîte ?) şi la două jocuri de pregătire, cu C.F.R. Timişoara şi cu Elöre Bekescsaba. Cum vi se pare echipa AZI, sub raportul potenţialului ?

— Asistînd la aproximativ 20 de antrenamente şi la două jocuri de omogenizare, cred că U.T.A. dă azi 60—70 la sută din randamentul superior pe care-l va avea peste o săptămînă, două.

— Înainte de a discuta cîteva elemente tehnice, v-aş întreba care a fost impresia dominantă cu care aţi rămas urmărindu-i pe arădeni ?

— Vreme de zece zile am văzut o echipă muncind cu o seriozitate exemplară...

— ...Iertaţi-mi întreruperea, credeţi oare că fotbaliştii arădeni sînt realmente conectaţi la pulsul jocului cu Feijenoord, apreciind importanţa deosebită a acestei întîlniri ?

— Fotbaliştii de la U.T.A. privesc această întîlnire ca pe un adevărat „meci al vieţii"...

— ...Optică foarte nimerită, de altfel... Ce se lucrează, care sînt problemele pe care antrenorii Dumitrescu şi Reinhardt le-au rezolvat sau sînt pe cale să le soluţioneze în jocul echipei ?

— Am să vă răspund înşirînd un punctaj de ansamblu, a cărui îndeplinire antrenorii şi jucătorii o urmăresc la fiecare antrenament şi joc : un dublaj mult mai atent ca în trecut ; marcaj strict ; folosirea pressingului de către atacanţi, activi, în general, doar cînd sînt în posesia mingii ; sporirea randamentului defensiv al liniei mediane Petescu — Axente — Domide, în care ultimii doi sînt „furaţi" prea mult de atac, neglijind sarcinile de apărare ; sporirea vitezei în faza de finalizare — rupîndu-se ritmul uniform de joc al echipei pe tot terenul şi titularizarea extremei drepte,

alegîndu-se între Şchiopu, Sima şi Dumbreanu.

— Care sînt jucătorii cei mai bine puşi la punct la ora actuală ?

— Florian Dumitrescu, după părerea mea — cea mai în formă extremă stîngă din ţară, Gornea, Pojoni şi Petescu.

— Ultima întrebare ar trebui să i-o punem... U.T.A.-ei, dar i-o va pune duminică Jiul, la Petroşani. Să vedem răspunsul.

Marius POPESCU

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL Nr. 35 DIN 26 AUGUST 1970

EXTRAGEREA I : 39 18 11 2 5 13

FOND DE PREMII : 436.996 lei din care 118.213 lei report cat. I.

EXTRAGEREA a II-a : 4 26 29 3 18 13 8 27

FOND DE PREMII : 283.066 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel :

În Capitală, începînd de la 3 septembrie a.c. pînă la 10 octombrie a.c. inclusiv ;

În ţară, începînd aproximativ de luni 7 septembrie a.c. pînă la 10 octombrie a.c. inclusiv.

LOTO

PREMIILE TRAGERII DIN 21 AUGUST 1970

EXTRAGEREA I: Cat. I : 1,35 var. a 54.309 lei; a II-a: compusă din 8x25% a 7.969 lei şi 8x10% a 3.188 lei; a III-a : 14,15 a 5.181 lei; a IV-a : 26,60 a 2.756 lei; a V-a : 105,45 a 695 lei; a VI-a: 262,25 a 280 lei.

EXTRAGEREA a II-a : Cat. A : 0,25 variante a 100.000 lei; B : 1,35 a 41.003 lei; C : 5,20 a 10.645 lei; D : 14,20 a 3.898 lei; E : 21 a 2.636 lei: F : 32,80 a 1.688 lei.

AMBELE EXTRAGERI : Categoria Z : 787,10 variante a 100 lei. Report cat. A 10.879 lei.

Premiul de 100.000 lei a fost obţinut de ENACHE ION din Buşteni, iar cel de 54.309 lei de HAPREANU TUDOR din Corabia.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 34 DIN 24 AUGUST 1970

Categoria I : (13 rezultate) 24,9 variante a 1.722 lei.

Categoria a II-a : (12 rezultate) 901,65 variante a 111 lei.

Premiile de categoria a III-a avînd valoarea unitară sub plafonul de 20 lei, conform regulamentului nu s-au plătit, suma fiind redistribuită celor două categorii.

Cinci minute cu Bujor Hălmăgeanu

„VREAU SĂ RECÎŞTIG TOT CE-AM PIERDUT ÎN VARA ASTA!"

Nu l-am văzut pe Bujor Hălmăgeanu cîteva luni.

L-am lăsat, la mijloc de iunie, într-una din rezervele Spitalului militar, cu piciorul drept îngreuiat de un bandaj ghipsat, urmă a unei operaţii la gleznă dintre cele mai dificile, mistuit de regretul de a nu fi putut urca în avionul de Mexic, de a fi ratat ceea ce denumea, cu amărăciune, ultima lui şansă de a juca la un campionat mondial...

Între timp — aflasem de ici de colo — Hălmăgeanu reluase antrenamentele, alergînd de unul singur, ceasuri întregi, în pădurea Băneasa, ferit de ochii curioşilor, dorind să recupereze, să nu piardă pasul cu „noul val" ce bate — cu ambiţie şi talent — la porţile echipei sale şi ale reprezentativei.

A reintrat la Braşov, jucînd o repriză contra dinamoviştilor din Bacău. A urmat, tot la Braşov, meciul cu Tractorul, consumat pînă la capăt şi — în sfîrşit — reapariţia, traversată de intervenţii sigure şi spectaculoase, în faţa publicului bucureştean, în partida cu Rapid.

La sfîrşitul acestui meci am purtat o discuţie-fulger cu Bujor Hălmăgeanu, ale cărui cuvinte le reproducem aici, aşa cum ele ne-au fost încredinţate.

— Piciorul nu mă mai doare de loc. Dar nu merge uşor. Am întrerupt atîtea luni, şi-acum trebuie să muncesc de zece ori mai mult pentru a reveni la linia de plutire. Ştiu, voi avea un sezon dificil, dar vreau să recîştig tot ce-am pierdut în vara asta !

— *Nu înţeleg. Ce să recîştigi ?*

— Întîi — forma sportivă, apoi — locul în echipă, în sfîrşit — tricoul echipei naţionale.

— *Ce şanse crezi că are Steaua în noul campionat ?*

— Sînt convins că va urca pe podium. Mai mult nu îndrăznesc, avem o echipă foarte tînără, a plecat şi Voinea...

— *Atunci, să schimb întrebarea : cine crezi că va ieşi campioană ?*

— O echipă din provincie.

— *Te gîndeşti la U.T.A. ?*

— Şi la U.T.A. Înainte de toate, însă, mă bate gîndul că a venit timpul ca studenţii craioveni să-şi răsplătească suporterii cu titlul cel mare !

— *Spune-mi, ce părere ai de Karpati Lvov ?*

— Nimeni nu a văzut-o jucînd. În mod normal, însă, o eliminăm. În comparaţie cu fotbaliştii sovietici, care, ca o trăsătură generală, sînt foarte bine pregătiţi fizic şi deosebit de ambiţioşi, noi avem avantajul unui rafinament tehnic. Asta mi se pare suficient.

Ovidiu IOANIŢOAIA

UN NOU CAMPIONAT ÎNTR-O NOUĂ CONJUNCTURĂ

Campionatul naţional, care succede competiţiei supreme a fotbalului mondial, va fi influenţat (sperăm favorabil) de evenimentul care l-a precedat Toate cele întîmplate şi văzute la EL MUNDIAL reprezintă o mare experienţă, devin un bun comun. Toţi cei ce vor să se sincronizeze cu paşii fotbalului internaţional sînt obligaţi, printre altele, să asimileze principalele valori ale jocului, exprimate în Mexic. El Mundialul a reconfirmat unele valori cu prestigiu clasic în fotbal, dar care au nevoie, din cînd în cînd, de o nouă demonstraţie, şi, alături de ele, a impus o serie de valenţe noi. Nu avem intenţia să repetăm nişte bilanţuri mai mult sau mai puţin complete, dar dorim să subliniem necesitatea de a cerceta atent zestrea de idei rămasă de pe urma ultimului campionat mondial, de a o înţelege în esenţă şi de a o prelua cu un coeficient de specific şi de originalitate.

Dacă ar fi să amintim numai generalizarea unei pregătiri atletice superlative, prestigiul dobîndit de către spiritul ofensiv şi de o concepţie tactică flexibilă şi echilibrată, integrarea totală a jucătorilor cu puternică personalitate în configuraţia echipei, precum şi comorile de eficacitate descoperite de brazilieni prin executarea ingenioasă a loviturilor libere, dacă ar fi să menţionăm numai acestea şi tot am circumscrie o problematică cu numeroase implicaţii.

Capacitatea echipelor româneşti şi potenţialul fotbaliştilor noştri au nevoie de grefa acestor experienţe omologate prin mari rezultate, dar ar fi plăcut să fie evitată eroarea proprie unora care cereau să vadă în etapele de campionat programate imediat după El Mundial, cum învăţămintele acestuia s-au lipit imediat de jucători ca marca de scrisoare. E naiv să se creadă că după trei partide jucate acolo de o mînă de oameni, că după cele văzute pe micul ecran sau citite în ziare, croiala fotbaliştilor noştri din divizia A va deveni alta. Sporirea capacităţii de efort şi noile imperative de circulaţie tactică — mărimi corelate între ele — nu se pot realiza decît în cadrul unui proces de acumulare, deoarece presupun pe lîngă cunoaştere mentală, modificări de adaptare biologică.

Trebuie, de asemenea, evitată cealaltă extremă, constînd în prelungirea — sine die — a etapei de acumulare obscură. Pe scurt, se cuvine ca transferul de idei fertile desprinse din comportarea celor mai bune echipe şi celor mai dotaţi fotbalişti care au evoluat în Mexic, să înceapă şi să continue energic. Cu un echipament de cunoştinţe revizuit şi completat, antrenorii au datoria să conceapă modalităţi de pregătire concordante noilor exigenţe. La rîndul lor, jucătorii au de ales între alternativa plafonării şi distanţării de modelul marilor jucători ai fotbalului modern sau cea a încercării de a se lansa în cursa elitelor printr-o muncă mai dură, printr-un regim de viaţă mai riguros, servituţi compensate, în fond, de satisfacţii pe care ei le cunosc bine.

În altă ordine de idei. A luat sfîrşit perioada cînd pregătirile echipei naţionale jenau existenţa echipelor de club, cînd subordonarea acestora din urmă celei dintîi era o condiţie obligatorie. În toate ţările unde echipa naţională este o realitate prioritară, primii doi ani după încheierea campionatului mondial sînt anii echipelor de club. Sînt anii de consolidare a acestora, de fortificare a capacităţii lor de performanţă, anii cînd ele au toate posibilităţile să realizeze rezultate ieşite din comun, să dobîndească şi să-şi consolideze o excelentă reputaţie internaţională.

Echipele noastre păşesc într-o atare perioadă. Jucătorii vor pleca mult mai rar şi mult mai puţin în lotul reprezentativ, marea majoritate a timpului vor fi la dispoziţia antrenorilor de club. În perimetrul echipelor de reşedinţă se vor pregăti, vor juca şi vor trăi aproape zi de zi.

Într-o recentă consfătuire, preşedintele F. R. Fotbal, tov. Mircea Angelescu, a exprimat această idee, cerînd responsabililor de la cluburi să obţină maximum de randament cu echipele lor, în perioada anilor 1970—1972. Garnituri omogene şi puternice, strategie de joc perfecţionată, cît mai multe jocuri internaţionale cu parteneri de primă mînă, reputaţie generală şi un suport financiar sănătos, iată ce-ar trebui să figureze sub numele cît mai multor echipe de club la sfîrşitul anului 1972. Sperăm să se consume pentru atingerea acestor ţeluri realiste mai multă inteligenţă şi mai multă energie decît pînă acum.

Dorim să mai aducem în pragul actualităţii încă un plan esenţial pentru existenţa cluburilor divizionare A. Se ştie că din acest an au fost micşorate subvenţiile centrale pentru cheltuielile competiţionale. Se ştie, deopotrivă, prevederea ca aceste subvenţii să sisteze de la 1 ianuarie 1970. Vidul care va rămîne trebuie umplut cu venituri proprii. Federaţia a întreprins o serie de măsuri facilitatorii şi se gîndeşte să le îmbogăţească considerabil. Despre aceste aspecte vom scrie ulterior. Acum ne vom referi la necesitatea organizării interne a cluburilor pentru a întîmpina etapa preconizată. La detenta spre autonomie care trebuie să se manifeste în incinta lor. Presupunem că preocupări în această direcţie or fi existînd. Încă din primăvară, diriguitorii unor cluburi publicau în ziarul nostru puncte de vedere în acest sens. Dar chestiunea capătă acum un accent mai acut, un aer de urgenţă. Nimeni nu va avea dreptul să se declare surprins cînd va trebui să treacă pragul unei autonomii mai largi, deoarece timp de gîndire şi de acţiune a trecut destul. Sperăm să nu fi trecut în van.

Romulus BALABAN

ŞI FOTBALUL ARE ABECEDARUL LUI!

ÎN VIZITĂ LA ŞCOALA GENERALĂ Nr. 69

Vacanţa şcolară nu s-a terminat încă. Mai sînt trei săptămîni pînă ce se va auzi din nou glasul clopoţelului, chemîndu-i pe elevi la învăţătură. Trecînd, însă, pe strada Stejarului — o stradă frumoasă din cartierul Balta Albă — veţi fi întîmpinaţi, în faţa Şcolii generale nr. 69, de vesela şi familiara larmă din timpul anului şcolar. Aici, cursurile au început mai devreme. Nu toate, este adevărat. Dar una dintre materiile cele mai îndrăgite ce se predau aici, FOTBALUL, i-a atras încă de pe acum pe copii, i-a adus în curtea şcolii, le-a umplut inimile de bucurie, de nerăbdare, de emoţii ...

Ce înseamnă să-ţi permită regulamentul, numai ţie, să foloseşti şi mîinile, în lupta pentru posesia balonului. Micii fotbalişti privesc cu necaz spre portarul care le va „sufla" mingea. Şi ce bine venise centrarea !
Foto : VASILE BAGEAC

La Şcoala generală nr. 69, pe lîngă matematică, geografie, istorie etc., copiii învaţă să joace *fotbal*, căci programul de educaţie fizică este profilat pe acest sport. Şi nu este un program uşor. El cuprinde, în afara celor trei ore săptămînale de cursuri, şi trei antrenamente zdravene, nici unul din ele mai scurt de 60 de minute. În această mică lume a fotbalului, antrenamentele nu reprezintă însă o corvoadă, aşa cum par să fie ele pentru cei mari, ci moment de desfătare. De altfel, pentru cei trei profesori de *fotbal*, Ion Stoişor, Mihai Niculae şi Mircea Rotărescu, sarcina cea mai grea nu este să-i adune pe micii fotbalişti la antrenamente, ci să-i convingă că timpul afectat acestui sport s-a terminat !

Pentru mulţi dintre puştii pe care îi întîlnim în această dimineaţă de august, în curtea şcolii, este o zi mare. Se face selecţia pentru formarea clasei a V-a—prima dintre cele patru clase în care se predă „fotbalul" — şi pentru completarea locurilor (suplimentate !) în cele trei clase care au avut pînă acum cîte 35 de elevi. În primul rînd, cei care vor să li se deschidă porţile acestei şcoli de fotbal trebuie să facă faţă unor probe de viteză. Apoi, ei urmează să arate cît de meşteri sînt în manevrarea balonului. Acestea ar constitui, într-un fel, *lucrarea scrisă*, în timp ce jocul la două porţi, cu care se încheie selecţia, ar fi *oralul*. Dar, condiţiile de admitere, ca şi cele pentru frecventarea în continuare a şcolii, nu se opresc aici. Ultimul cuvînt — de fapt, primul ! — îl are situaţia la învăţătură, la toate materiile. Desigur matematica este mai grea şi cere un studiu mai atent, mai îndelungat. Cu gîndul însă la orele de fotbal spre care n-ar avea altfel acces, copiii nu se dau bătuţi nici în faţa celor mai dificile probleme de matematici.

Profesorul Mircea Rotărescu ne oferă în această direcţie cifre precise : „*Anul trecut — care coincide cu primul an de existenţă al acestei şcoli, sprijinite, deopotrivă, de Ministerul Învăţămîntului şi de Federaţia Română de Fotbal — a constituit un test concludent în această privinţă. 102 dintre cei 105 elevi fotbalişti s-au numărat printre promovaţi. Ceilalţi trei au rămas corigenţi. Şi parcă nu le venea să se uite în ochii colegilor. M-ar bucura dacă celor două şcoli generale cu program de educaţie fizică profilat pe fotbal — a noastră şi cea din cartierul Pajura, nr. 138 — li s-ar adăuga un liceu de acest gen, aşa cum există, de altfel, la Iaşi şi la Bacău şi aşa cum s-a creat pentru alte sporturi — atletism, baschet şi gimnastică — şi în Bucureşti. Este vorba de Liceul nr. 35.*

Pe marginea terenului, zeci de copii îi urmăresc cu interes pe noii „recruţi". Sînt „bătrînii" şcolii, băieţii de 12, 13 şi 14 ani, care şi-au însuşit aici, anul trecut, multe dintre tainele acestui sport. De pe acum, Gabriel Georgescu joacă mingea pe picior, fără s-o lase să cadă pe pămînt, 10 şi chiar 15 minute. Dar parcă Florin Neagu, Dragoş Culea şi alţii se lasă mai prejos ? Şi nu numai ei ! Nu e „Balta Albă" cartierul care i-a dat fotbalului pe Iordănescu şi Ştefănescu, de la Steaua ? Şi asta, numai în ultimul timp. Atîţia puşti din cartier visează azi gloria de mîine. Şi muncesc s-o cucerească, Şcoala generală nr. 69 însemnînd şi prima treaptă spre măiestria sportivă.

Jack BERARIU

AZI, CUPLAJ PE „PROGRESUL"

Astăzi, pe stadionul clubului Progresul, din strada dr. Staicovici, se va desfăşura un interesant cuplaj fotbalistic.

La ora 15, *formaţia de tineret-rezerve va primi replica divizionarei B, Metalul.* La ora 17 *va intra în acţiune prima formaţie a clubului, adversara ei fiind divizionara C Tehnometal.*

ÎN ATENŢIA CLUBULUI PROGRESUL ŞI F. R. FOTBAL

Hotărîrea clubului Progresul de a juca meciurile de campionat pe terenul din str. dr. Staicovici a surprins. Pe toată lumea. Ce vor face cei 7—8 000 de spectatori anticipaţi într-o tribună de 1 000 de locuri ? Ce vor face cei ce simpatizează această echipă ? Oferă acest teren publicului condiţii de vizibilitate şi de confort, măcar elementare ? Desigur că nu.

Ştim ce raţiuni au condus la această măsură. Necesitatea de a spori veniturile proprii ale clubului, aflat ca şi celelalte în perioada de limitare a subvenţiilor. Intenţia de a nu mai plăti cota oficială percepută pentru utilizarea stadioanelor „23 August" sau „Republicii". Teoretic, calculul pare logic. Dar credem că practica îl va infirma. Orice estimaţie serioasă ar fi demonstrat că e preferabil să ai constant 10—15 000 de bilete vîndute şi să oferi 20 la sută din suma globală drept taxă de teren, decît să rişti scăderea numărului de spectatori de dragul încasărilor integrale.

În afara aspectelor pecuniare — esenţiale în realitatea despre care scriem — se ridică şi argumente de ordin sportiv. Nu există elemente care să ne convingă că o partidă de divizia A va avea un cadru potrivit pe acest teren dacă ne gîndim că ne aflăm în anul 1970 şi nu 1920, pe vremea Romcomitului. Parcul în ansamblu, este splendid, dar colţul acela unde se va juca fotbal se situează mult sub condiţiile oricărui alt stadion din ţară care găzduieşte jocuri de „A". Oare spectatorilor nu trebuie să li se ofere condiţii civilizate de vizionare în schimbul biletului de intrare ? Nu mai vorbim despre posibilitaea unor lesnicioase abateri de la ordine, de eventuale busculade şi încălcări ale normelor de sportivitate, cărora precaritatea amenajărilor de acolo nu le acordă nici un gir.

Pentru considerentele enumerate, propunem clubului Progresul să se scumpească la făină şi nu invers. Iar federaţiei să reflecteze asupra aprobării ei de principiu.

În faţa acestor tribune ar urma, după părerea conducerii clubului Progresul, să se dispute meciuri de divizia A !?!
Foto : T. MACARSCHI

ÎNAINTEA DESCHIDERII STAGIUNII ÎN DIVIZIA A

(Urmare din pag. 1)

mînd ca cel mai tîrziu la 1 septembrie să fie dată în folosinţă potcoava a doua. În acest fel, stadionul va a**vea o capacitate de peste 15 000 de locuri.** Accesul publicului este înlesnit prin crearea a două porţi de intrare noi, dintre care una la tribuna I şi cealaltă în apropierea potcoavei. Două grupuri sociale şi două fîntîni arteziene construite la tribuna a II-a completează dotarea acestei baze. **Terenul regazonat, duşurile şi vestiarele reamenajate, staţia de radioficare revăzută şi reechipată** — toate sînt pregătite şi-şi aşteaptă primii oaspeţi.

BACĂU :

Gazonul a fost complet refăcut, dar masa presei a rămas tot în suferinţă

• În urma meciurilor disputate în cursul iernii în cadrul „Cupei oraşelor tîrguri", **terenul de joc din Bacău a avut mult de suferit. Lucrul cel mai important de realizat a fost uscarea mecanică a gazonului, în prezent acesta fiind complet refăcut, folosindu-se circa 2 600 m.p. de brazde.** CELELALTE ANEXE AU CUNOSCUT ŞI ELE ÎNNOIRI, în prezent **desfăşurîndu-se construcţia a încă două vestiare pentru jucători şi unul pentru arbitri,** ce vor fi date în folosinţă la sfîrşitul lunii septembrie. **Ziariştii, însă, au fost uitaţi** de gospodarii stadionului, **masa presei aflîndu-se tot sub tribuna oficială, într-un loc cu vizibilitate redusă. (ILIE IANCU).**

PLOIEŞTI :

Teren bun, mediu ambiant plăcut

Gospodarii stadionului Petrolul au ţinut să fie şi de data aceasta la înălţime. Terenul a fost regazonat în faţa porţilor şi la centru, devenind acum uniform pe toată suprafaţa lui. Panourile cu reclamele din interiorul terenului au fost revopsite, creîndu-se un mediu ambiant plăcut. Staţia de radio-amplificare a fost verificată, ca şi cronometrul stadionului. Pentru asigurarea apei la duşuri s-a construit un bazin de 8 m³, care asigură în permanenţă presiunea necesară duşurilor. De condiţii mai bune în noul sezon vor beneficia şi ziariştii, cărora li s-a asigurat un loc cu o vizibilitate mai bună, în centrul tribunei. (A. VLĂSCEANU)

TIMIŞOARA :

Este, oare, soluţia cea mai bună pentru publicul din localitate ?

Revenirea formaţiei C.F.R. Timişoara în divizia A a ridicat o serie de probleme organizatorice. În acest sens, a fost efectuată o redistribuire a celor cinci vestiare, cărora li s-au adus îmbunătăţiri. Au fost create un cabinet medical şi o cabină pentru arbitri. Deoarece capacitatea stadionului C.F.R. are doar 5 000 de locuri în tribune, în prezent se lucrează la confecţionarea de bănci în jurul pistei de atletism, astfel ca numărul locurilor să crească cu încă 2 000, dar a căror vizibilitate este stînjenită de plasa de sîrmă a gardului împrejmuitor. Rămîne în suspensie instalarea unui telefon pentru a se oferi corespondenţilor de presă posibilitatea de a transmite cronicile direct de la stadion, imediat după terminarea jocurilor.

Mulţi se întreabă, pe bună dreptate, de ce oare jocurile de divizia A nu se desfăşoară la Timişoara pe impunătorul stadion 1 Mai, unde sînt asigurate condiţii optime de vizionare ? Tov. Adrian Linţa, vicepreşedintele clubului C.F.R. Timişoara, a hotărît disputarea jocurilor chiar în condiţiile de care vorbeam mai sus pentru a nu se pierde cota de 30 la sută pentru teren şi pentru a se reduce cheltuielile de organizare, mai mici la stadionul propriu, comparativ cu cele de la „1 Mai". Ne întrebăm, totuşi, dacă aceasta este şi soluţia cea mai bună din punctul de vedere al spectatorilor timişoreni, care ar putea veni la stadion în număr mai mare de 7 000 şi care au dreptul să pretindă condiţii foarte bune de vizionare a meciurilor. **(P. ARCAN)**

PETROŞANI :

În proiect — un nou stadion ! Dar pînă atunci...

Amănunte în legătură cu stadionul din Petroşani am aflat, într-o scurtă convorbire telefonică, de la administratorul Mhiai Ciocîrlă. **„Încă de la sfîrşitul sezonului trecut, terenul a fost pe jumătate regazonat, fiind, în prezent, în bună stare pentru joc. S-a mai făcut cîte ceva, dar totul la scară redusă. Motivul ? În toamnă sau la începutul anului viitor va începe construcţia unui nou stadion".**

Dar pînă atunci Jiul nu are, după cum se vede, cele mai favorabile condiţii...

IAŞI :

O problemă încă nerezolvată : apa pentru stropitul gazonului

În scurta perioadă de răgaz pe care a avut-o, la stadionul din Copou (actualul proprietar — C.S.M.S. Iaşi) au fost multe probleme de rezolvat : s-au refăcut, prin însămînţare, porţiunile de iarbă deteriorate, au fost revizuite instalaţiile la grupurile sanitare (din cauza slabei conduite cetăţeneşti a unor spectatori, ele trebuie însă din nou revizuite şi lipsurile completate de urgenţă), a început operaţia de înlocuire a gradenelor deteriorate de intemperii. Pentru a remedia un deziderat mai vechi, toate fîntînile arteziene au fost prevăzute cu robinete funcţionînd independent. La unul dintre vestiare, pardoseala a fost înlocuită. La fel, barele transversale. Din cauza lucrărilor de alimentare cu apă din oraş, o problemă foarte dificilă rămîne însă aceea de a asigura terenului apa necesară pentru stropit. **(D. DIACONESCU).**